

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

11. Quando filij Dan Urbem Lais expugnauerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

& consilio, quam efficaci imperio & supplicijs ad officium suos cogebant, idque et
7. v. 3. colligi posse existimat, maxime autem ex Iud. 18. v. ultimo, ubi testatur
pus, quo fuit Domus Dei in Silo significari putat illis Scripturæ veritas
illis non erat rex in Israel, & toto tempore iudicum vsque ad Saulem
lum fœderis in Silo permanisse.

2. *Interp.
v. modior.*

2. Communior tamen est interpretatio eorum, qui tradunt hic repugnantiam
latè accipi, vt etiam iudices comprehendit, non tamen omnes, sed
tiuntur sequentia verba: *vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat*
catur, tunc non erat Rex aut Princeps siue Iudex in Israel, qui imperium
minus quilibet pro arbitrato viuere: nullus erat qui publica auctoritate
rata corrigeret, & puniret delicta. Ita Lyranus, Tostatus, Tornæus
2594. num. vltimo. Salianus an. 2622. num. 12. Mariana, Menochius
qui idolum Michæ, Danitarum coloniam ac bellum Beniaminiticam
fere tempus referunt, causamque horum malorum censent, quod
neque rector esset, qui sua auctoritate improborum licentiam coerceret
tione vtitur etiam Bonfrerius Iud. 17. vers. 1. §. *Secundo*, ubi bene docet
triam Michæ & Danitarum sub Iosue aut Calebo non contigisse, et
eam non fuissent toleraturi, & §. *Quarto* non videri tempore aliorum
iudicibus eam idololatriam inchoatam: quia facile inquit, fuit iudicibus
litarum animis post salutem ab ipsis allatam bene comparatis idola
natam, in medio Israelis vt pote in tribu Ephraimitica, eandem que
vnus domus, publicè tamen notam comprimere, præsertim cum
& imperio iudices pollerent, neq; dubiam est eos fecisse, siquidem post
De Abimelech verò, & posterioribus iudicibus fateor diuersam esse
quorum temporibus facile inueniri poterunt, qui impudè falsos Deos
auderent. Ex illo verò 1. Reg. 7. colligo Samuelem tanta auctoritate
idololatriæ pestem depelleret: quanto magis ipse & alij ipsi similes
uissent? colligo secundo idolum in Danide vsque ad Saulem non
nam ante postulatam Saulem *abstulerunt filij Israel Baalim & Astartim
Domino soli. v. 4.* Vtrum autem Tabernaculum vsque ad Saulem in
nec ne, parum refert ad huius loci interpretationem.

QVÆSTIO XI.

Quando filij Dan urbem Lais expugnarunt
Conclusio. 1. Communis doctrina urbem istam captam, & eò deductam Danitarum
cniã censet illo ferè tempore, quo Michas idolum confluxerat. Hanc
rus Iud. 18. q. 1. & 3. aliasque sæpius inculcat, ea quæ à cap. 17. inclusit
finem huius libri habentur, post mortem Iosue & ante Othonielis

contigit. Hugo Cardinalis ex eo communem supputationem confirmare nititur, quod Iud. 17. v. 6. cap. 18. v. 1. & ultimo dicatur: *in diebus illis non erat rex in Israel.* Suscepta est igitur hæc à Danitis expeditio, mortuo Iosue & Senioribus qui ei proximè successerunt, paulo post Michæ deliramentum, ante seruitutem Melopotamenam. Quod Michæ simulachrum præcesserit huius colonix dedicationem plana harum rerum narratio hoc capite manifestè declarat. Quod verò ad multos annos ab obitu Seniorum, hæc res dilata non fuerit, probabilissimum ex eo euadit, quod nulla idonea ratio occurrat, cur Danitæ eam terræ portionem, in qua erat vrbs Lais, neglexerint.

1. Dices: viuo adhuc Iosue tribus filiorum Dan possessionem suam obtinuit, in qua vrbs Lesem erat eamq; Dan cognominavit; ergo hæc expeditio tēpore Iosue adormata fuit. Respondent Torriellus, Mariana, Salius, Bonferius. hanc vident dictā Lesem, Lais, Dan, Lesem. Dan, Paneadem, ac postremò Tiberii tempore Cæsaream Philippi. 2. Danitas ante Iosue obitum, sortem suam accepisse, & immisissos in illius ditionis possessionem, quæ longe à Daneade siue Paneade distabat, continebatque præter cætera loca, Saraa, & Estahol, vnde exploratores in Lais missi dicuntur, sed sortem totam sibi assignatam continuò non obtinuisse, siue Philisthæis acriter repugnantibus, siue Amorrhæis Danitis coarctantibus. Nam arctauit Amorrhæus filios Dan in monte, nec dedit eis locum, vt ad planiora descenderent. Iud. 1. v. 34. Cum igitur Iosue temporibus Dan ager satis amplus pro contribulium numero nō esse relictus, quam primum mortuo Iosue ea tribus opportunitatem nacta est, præmissis exploratoribus in Paneada coloniam deduxit. Vnde facile colligere est, hic non repeti ea que sub Iosue gesta narrantur, Iosue 19. siquidem hæc expeditio ea tempestate fuit, qua impunè publicum Idololatriæ exercitium permittebatur, quod minime quadrat in Iosue Præfecturam.

IUDICVM XVIII. v. 30.

Reseruntque sibi sculpile & Ionatham filium Gersam, filij Moyse ac filios eius sacerdotes in vrbe Dan, vsque ad diem captiuitatis suæ.

QUESTIO XII.

Quando hac captiuitas fuerit.

1. Nonnulli putant hic esse sermonē de captiuitate Arcæ, quā magna Israëlitarū strage editā Philisthæi ceperūt eo tempore, quo Heli obiit. 1. Reg. 4. Quia vsq; ad illud tempus Arcæ mansit in Silo, vt patet ibi. v. 4. & idolū Michæ in vrbe Dan seruatum est, vt hic notatur v. 31. Ita Serarius in hunc locum quaest. 7. quam explicationem plures alij secuti sunt, inquit Menochius, Arbitror

Quorundam interpretatio minus cōmoda.

P. Philippi

ronologia Testamenti

IV 17